

InterogaTIFF
Regizorul Tudor Giurgiu, despre politică, istorie recentă și cinema.

»Pagina 4

Ziua Maghiară
Șase propuneri consistente: cele mai de succes filme maghiare ale momentului.

»Pagina 8

Zilele Filmului Românesc
Toate scurtmetrajele românești ale ediției se pot vedea azi la Cinema Florin Piersic.

»Pagina 11

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#6

Miercuri | 3 iunie | 2015
www.tiff.ro

TIFF. 14 Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 29.05–07.06.2015

English Pages: 6 – 7

Piața Unirii Open Air: *De ce eu?*

În această seară în Piața Unirii are loc proiecția filmului lui Tudor Giurgiu despre procurorul Panait, film care a pus jar pe foc la alegerile prezidențiale din 2014.

România, începutul anilor 2000. Corupția la cel mai înalt nivel lucrează molcom în toate instituțiile statului. Cristian, un tânăr ajuns cam repezor procuror, începe să simtă presiunea. Arestările nu îi mai ies, șefii îl presează, situația pare să-l depășească, iar încrângătura în care își dă seama că s-a băgat îl împinge dincolo de limită. Recurge

la sinucidere. Gestul extrem a fost discutat mult în presa vremii. *Fast forward*, 2015. Politicieni și mari corupți sunt arestați zilnic, afaceri de milioane ies la iveală, lumea nu mai poate fi oprită să vorbească. În pragul celor mai tensionate alegeri din ultimii 25 de ani, regizorul Tudor Giurgiu lansează filmul poveștii procurorului Panait. *De ce eu?* e o ficționalizare pe marginea acelor evenimente, lansată nu când ape-

le sau potolit, cum fac majoritatea dramelor sau documentarelor americane pe teme politice, ci exact când apele sunt mai învolburate. Cu Emilian Oprea, protagonist carismatic, și cu o imagine lucrată minuțios de Marius Panduru, filmul pornește ca un thriller după toate regulile artei, care însă pregătește spectatorilor și altceva.

Ion Indolean

Cinematografele TIFF

→ CINEMA FLORIN PIERSIC

P-ța Mihai Viteazul, nr. 11

→ CINEMA ARTA

Str. Universității, nr. 3

→ Cinema Victoria

Bd-ul Eroilor, nr. 51

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3

→ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ CERCUL MILITAR

Piața Avram Iancu, nr. 1-3

→ CINEMA CITY IULIUS

(în incinta Iulius Mall)

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ MĂNĂȘTUR OPEN AIR

zona complexului „Nora”

→ CINEMA MĂRĂȘTI

str. Aurel Vlaicu, nr. 3

→ DEPOZITUL DE FILME

str. Septimiu Mureșan, nr. 31-35

Advertorial

Interviu de poveste
alături de Remi Vrignaud, CEO Allianz-ȚiriacCe v-a determinat să vă asociați
numele cu TIFF?

Festivalul Internațional de Film Transilvania este un reper cultural important din punctul nostru de vedere, acesta este unul din principalele motive pentru care am ales această asociere de nume dintre Allianz-Țiriac și TIFF. Încă de la înființare, Allianz-Țiriac și-a asumat un rol activ în susținerea și promovarea valorilor culturale românești, implicarea companiei materializându-se de-a lungul celor 20 de ani de activitate pe mai multe direcții importante așa cum au fost, de exemplu, expozițiile artiștilor locali găzduite de Allianz-Țiriac,

sau asigurarea unor repere ale culturii românești – așa cum este cazul Ateneului Român și a Teatrului Național București și nu în ultimul rând, sponsorizarea unor evenimente culturale marcante (Festivalul de la Sibiu). Prin urmare, susținerea TIFF de către Allianz-Țiriac a venit ca un pas foarte firesc în cadrul demersurilor noastre de susținere a reperelor culturale locale.

Care este implicarea Allianz-Țiriac în acest an în susținerea TIFF?

Am ales să susținem deja pentru al treilea an consecutiv Festivalul Internațional de Film Transilvania printr-o poliță de asigurare,

acoperirea unor astfel de riscuri fiind modul cel mai bun în care Allianz-Țiriac, în calitate de asigurator, poate contribui la o bună desfășurare a Festivalului. Avem o experiență de 20 de ani în asigurarea riscurilor, asta este ce facem noi, și acesta este cel mai bun mod în care putem contribui la promovarea unor valori culturale și artistice. În plus, noi nu facem decât să continuăm la nivel local ceea ce Grupul Allianz face la nivel global, asigurând cunoscute producții hollywoodiene. De la asigurarea actorilor, a membrilor echipelor de filmare, a cascadorilor, Allianz a fost alături de industria cine-

matografică. Vă dau doar câteva exemple: printre producțiile cinematografice asigurate de Grupul Allianz în anii trecuți se numără: "Inglorious Basterds", "Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 1", "Nine", "Django Unchained", "J. Edgar", "Iron Man", "Argo", "Hellboy II", producții de marcă, importante, la reușita cărora a contribuit și Allianz, făcând ceea ce știe cel mai bine – acoperind eventualele riscuri.

Ce fel de filme urmăriți de obicei?

Îmi plac atât filmele la care poți să râzi și să plângi, comedii, cât și filmele sentimentale. Mi se par extrem de interesante filmele franceze, întrucât consider că acestea au o notă mai artistică și atunci când am ocazia, le urmăresc cu plăcere. În plus, avem o tradiție de familie, pentru noi o seară pe săptămână este o seară de filme în familie, împreună cu copiii.

AperiTIFF

Redactor-șef:

Laura Popescu

Reporteri:

Roxana Badea
Rucsandra Pinte

Redactor-șef-adjunct:

Radu Meza

Fotograf:

Claudiu Morar

Secretar de redacție:

Bogdan Beșliu

Graphic design:

Carmen Godiu
Andrei Pastuhov

Redactori:

Anca Grădinaru
Daniel Iftene
Ion Indolean
Georgiana Madin
Cristi Mărculescu
Cătălin Mesaru
Cătălin Moise
Mark Racz

Ilustrație:

Matei Branea

Tipărit la:

Compania de Producție
Tipografică

Eveniment

YouTube Bazaar
la Depozitul de filme

Cu fondurile strânse în campania "Salvați Depozitul de Filme", TIFF a igienizat și a pregătit Depozitul pentru a deveni un spațiu neconvențional deschis oricărui activități culturale ale orașului, pe care își propune să le găzduiască gratuit. Din încasările acestor evenimente, organizatorii sunt invitați să își aducă la rândul lor aportul la îmbunătățirea acestui spațiu. În timpul zilei, dacă e vremea bună, Depozitul a devenit locul ideal pentru părinți și copii.

Vă invităm la această ediție la patru zile de filme și evenimente aici. Primul în program este filmul *YouTube Bazaar* al lui Dan Chișu. Cu câțiva ani în urmă, un tânăr constănțean sârea de pe un pod. Nu era un act final, nu era o săritură a unui sinucigaș, era săritura unui tânăr de condiție modestă ce știa că viața-i rezervă ceva mai speci-

al decât celorlalți din societatea în care se învățea. Bahoi, căci despre el e vorba, întotdeauna și-a propus să fie mare, să fie cunoscut. Într-o măsură a și reușit, devenind vedetă pe internet, creator de videoclipuri virale. Ani mai târziu, acea săritură a rămas înfiptă ca o spadă-n piatră în analele YouTube-ului, iar Dan Chișu l-a găsit pe Bahoi (pe numele său real Daniel Gheorghe Alexe) și i-a dat ocazia, cu acest *YouTube Bazaar* să-și spună oful, să-și spună povestea. Chișu ne oferă o fereastră surprinzător de candidă în viața și percepția despre faimă a acestui individ și, alături de personaje precum Costi Rogozanu, Bogdan Teodorescu, Aforic dar și o panoplie pestriță de persoane din viața lui, ni-l dezvăluie pe Bahoi ca fiind, realmente, un pionier al *viralelor* românești.

Cătălin Mesaru

Azi la Depozitul de Filme

14.00-19.00 Târg / 14.00-21.30 Muzeul microMADD / 18.00-21.00 DJ - Digital Love / 21.00-21.30 Concert Andras Varga / 21.45 Youtube Bazaar / Intrarea este liberă.

TIFFar - Amintiri despre Prima Dată

Gabriel B tocmai au văzut primul lui film la TIFF – Dyke Hard. Acea primă dată e pentru el o experiență cum nu se poate mai proaspătă.

1. Primul tău film la TIFF ți-a depășit sau înșelat așteptările?

– Mi le-a înșelat, pentru că mă așteptam de la un astfel de festival să văd numai filme bune, iar asta, sincer, a fost slab.

2. L-ai văzut singur, în cuplu sau în grup?

– În cuplu.

3. A fost confortabilă poziția în care l-ai văzut?

– Nu prea, m-a durut puțin fundul pentru că am stat destul de rău.

4. A fost unul lung sau unul scurt?

– Prea lung.

5. A fost un românesc lent, un japonez bizar sau un norvegian rece?

– Nu am reținut eu prea multe despre el. A fost un suedez transsexual.

6. Ai simțit nevoia să te protejezi?

– Da, ți-am zis că mă durea fundul după.

7. Ai rămas înăuntru până la sfârșit?

– Nu, am plecat în timpul acțiunii pentru că nu îmi plăcea.

8. Ai fost zgomotos sau ai tăcut tot timpul?

– Am tăcut. Nici nu mai știu.

9. Te-a durut, ai suspinat, ai râs sau ai plâns?

– Am suspinat.

10. Recunoaște, ai filmat vreo secvență cu telefonul?

– Nu, îmi place ca lucrurile să rămână între mine și celălalt.

11. Care e primul lucru pe care l-ai făcut după ce ai ieșit de la film – ai fumat o țigară, ai făcut un duș sau ți-ai ținut iubita în brațe?

– Am ieșit cu prietena la o cafea și n-a suspectat nimic.

12. Preferi în aer liber, pe lumină sau pe întuneric?

– Pe întuneric, pentru că vreau mai multă intimitate.

13. Părinții tăi au aflat că ai fost la TIFF?

– Da și mi-au zis că treaba asta se poate face și pe gratis, nu trebuie să dau bani.

14. Acum ai o relație pe termen lung cu TIFFul sau a fost o aventură de o noapte?

– Trebuie să văd cum evoluează relația.

MIT SAU ADEVĂR?

CIOCOLATA DĂUNEAZĂ PIELII?

FALS

Ciocolata nu dăunează pielii,
însă doar ciocolata neagră
cu cel puțin 70% cacao.

Așa răspunsul complet pe www.reginamaria.ro,
secțiunea Mituri despre sănătate.

NE PASĂ DE OAMENI

REGINA MARIA
REȚEA NAȚIONALĂ DE SĂNĂTATEwww.reginamaria.ro
Call Center: 021 5098

Competiția locală

Proiecția filmelor din Competiția Locală va avea loc azi de la ora 19:30, la Cinema Arta.

Juriul este format din Gabriel Achim (regizor), Cătălin Olaru (critic de film) și Adrian Silișteanu (director de imagine). Filmele participante sunt *Spânzurătoarea (Akasztófa)* de Székely Előd, *Ceea ce cred despre voi (Amit gondolk az egészről)* de Ugron Réka, *A treia zi (Harmadnapon)* de Demes Hanna, *Ridică-te și umblă! (Kelj fel, és járj)* de Bán József, *Client (Kliens)* de Haloren József, *Colecționarul (Lepkegyűjtő)* de Nagy Orsolya și *Sorin* de Sofia Iulia Nelega. Intrarea este liberă.

TIFF Lounge

Personalități importante se întâlnesc cu publicul la TIFF Lounge în Piața Unirii zilnic, de la ora 17:00. Invitatul de astăzi: Isaac de Bankolé (Actor *Miraj*)

Eveniment

Călușarii live, în centrul Clujului

În satul Bârla din Argeș, ritualul călușului e mândria satului. Vătaful Gelu a „furat” obiceiul de la tatăl său, nea Crivac, o legendă a satului de 94 de ani care încă mai arde de patima dansului. Pentru călușari, colindul de Rusalii e una dintre puținele ocazii în care sunt admirați de întreg satul. Însă acum, tradiția e pe cale să se rupă, pentru prima dată de decenii. Vremurile s-au schimbat, iar lor le e din ce în ce mai greu să se adune. Vor reuși

să-și depășească rivalitățile și piedicile de tot felul și să joace călușul? Ceea ce pornește de la o simplă înregistrare a unei tradiții, devine documentul unui obicei crepuscular și o pledoarie pentru importanța colectării la timp a valorile naționale. Călușul din Bârla se luptă nu doar cu dezinteresul noii generații, ci și cu trecerea timpului, ba chiar cu însăși condiția umană. Ritualul trăiește atâta timp cât călușarii trăiesc. Astăzi la ora 21:30, vă

invităm să vedeți documentarul la Casa TIFF. Înainte de proiecție, de la ora 19:30, vă invităm să îi vedeți dansând în Piața Unirii și apoi pe străduțele din centrul orașului, în formație completă, cu muzicanți și Mut, așa cum nu i-ați văzut niciodată pe vreo scenă a cântării României.

Concert

TIBOR SZEMZŐ ÎN ZIUA MAGHIARĂ

Tibor Szemző este un cunoscut compozitor, artist media și performer maghiar. Artist multifacțat, el este interesat de îmbinarea diverselor straturi audio și vizuale, în care narațiunea preia

întotdeauna un rol principal. Alături de muzica sa vor fi proiectate filme regizate de Tibor, printre care *Cuba*, filmat în anii '80, un film-eseu, *The Invisible Story*, inspirat de scriitorul Béla Hamvas, și noul >K< *Engravings*,

filmat în șapte țări, cu o abordare kafkiană. În concertele și instalațiile sale există întotdeauna un echilibru, fiind greu de spus dacă el compune muzică pentru filme sau dacă își compune filmele în funcție de muzică. Concertul va avea loc la Casa Tranzit, de la ora 21:00.

Program / miercuri / 3 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 – 3x3

Încă o zi la soare (Water Easy Reach)
Bent Hamer / Spania, Norvegia / 95' / [SR1]

13:00 – Cuvintele sunt de prisos

Insula de porumb (Corn Island)
George Ovashvili / Georgia, Germania, Franța, Cehia, Kazahstan, Ungaria / 100' / [SR2]

16:00 – Ziua Maghiară

Cădere liberă (Free Fall)
Gyorgy Palfi / Ungaria, Coreea de Sud, Franța / 80' / [SR3]

18:00 – Zilele filmului românesc

Scurtmetraje românești I / Romanian Shorts I
106' / [SR4]

20:15 – Zilele filmului românesc

Scurtmetraje românești II / Romanian Shorts II
105' / [SR5]

22:30 – Zilele filmului românesc

Scurtmetraje românești III / Romanian Shorts III
106' / [SR6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

15:30 – Piața Unirii

La jumătate de drum (Halfway)
Geoffrey Enthoven / Belgia / 121' / [SC1]

18:00 – Ziua Maghiară

Miraj (Mirage)
Szabolcs Hajdu / Ungaria, Slovacia / 90' / [SC2]

20:30 – Supernova

Nebunul (The Fool)
Yuriy Bykov / Rusia / 121' / [8C2]

CERCUL MILITAR

13:15 – 3x3

Șapte zile (7 Days)
Ronit Elkabetz, Shlomi Elkabetz / Israel, Franța / 103' / [5W1]

15:45 – Supernova

Cântecul mamei mele (Song of My Mother)
Erol Mintaș / Franța, Turcia, Germania / 103' / [5W2]

18:15 – Retrospectiva Mircea Daneliuc

Patul conjugal (Intimate Bed)
Mircea Daneliuc / România / 97' / [5W3]

20:45 – Ziua Maghiară

Țara furtunilor (Land of Storms)
Ádám Császai / Ungaria, Germania / 105' / [5W4]

23:15 – După 25 de ani

Amnezia roșie (Red Amnesia)
Xiaoshuai Wang / China / 116' / [5W5]

CINEMA VICTORIA

10:00 – EducaTIFF

Operațiunea Arctic (Operation Arctic)
Grethe Bøe-Waal / Norvegia / 87' / [5V1]

12:30 – Competiție

Melbourne
Nima Javidi / Iran / 91' / [5V2]

15:30 – Competiție

Plan pe șase ani (Plan Sexenal)
Santiago Cendejas / Mexic / 85' / [5V3]

17:30 – Competiție

Incendiul (El incendio) (The Fire)
Juan Schnitman / Argentina / 95' / [5V4]

20:00 – Competiție

Regii capitulează (Kings Surrender)
Philipp Leinemann / Germania / 107' / [5V5]

22:30 – Competiție

Parisul nordului (Paris of the North)
Hafsteinn Gunnar Sigurðsson / Islanda, Franța, Danemarca / 106' / [5V6]

CINEMA ARTA

10:00 – Ce se întâmplă, documentarule?

De la Caligari la Hitler
Rüdiger Suchsland / Germania / 119' / [SA1]

12:30 – Ziua Maghiară

Valurile iubirii (Stream of Love)
Ágnes Sós / Ungaria / 73' / [SA2]

14:30 – Ziua Maghiară

Dintr-un motiv inexplicabil (For Some Inexplicable Reason)
Gabor Reisz / Ungaria / 94' / [SA3]

17:00 – Cuvintele sunt de prisos

Fără chiloți (Nude Area)
Urszula Antoniak / Polonia, Olanda / 81' / [SA4] / (nerecomandat minorilor)

19:30

Competiția locală TIFF
120' / Intrare liberă!

22:00 – Umbre

Întuneric la marginea orașului (Darkness on the Edge of Town)
Patrick Ryan / Irlanda / 87' / [SA6]

UNIRII OPENAIR

21:45 / Piața Unirii, Zilele filmului românesc

De ce eu? (Why Me?)
Tudor Giurgiu / România, Bulgaria / 125' / [SU1]

MĂNĂȘTUR OPENAIR

22:00 – Retrospectiva Mircea Daneliuc

Senatorul melcilor (The Snails' Senator)
Mircea Daneliuc / România / 108' / [SM1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 – Ce se întâmplă, documentarule?

Pe malul celălalt (The Other Shore)
Timothy Wheeler / Statele Unite, Cuba, Mexic / 98' / [SF1]

CINEMA CITY IULIUS 3

17:00 – După 25 de ani

Eroii pionieri (Pioneer Heroes)
Natalya Kudryashova / Rusia / 116' / [5X1]

19:30 – Supernova

Sangaile (The Summer of Sangaile)
Alante Kavaite / Lituania, Franța, Olanda / 90' / [5X2]

22:00 – Cuvintele sunt de prisos

Dragoste în ture (Labour of Love)
Aditya Vikram Sengupta / India / 84' / [5X3]

CINEMA CITY IULIUS 4

17:30 – Supernova

O viață mai bună (The Way Out)
Petr Václav / Cehia, Franța / 102' / [5Y1]

20:00 – Suspecți de serviciu

Muntele virgin (Virgin Mountain)
Dagur Kari / Islanda / 96' / [5Y2]

22:30 – Cuvintele sunt de prisos

Inimă sfărâmată (Ruined Heart: Another Lovestory Between a Criminal & a Whore)
Khavn de la Cruz / Filipine, Germania / 73' / [5Y3]

CINEMA MĂRĂȘTI

18:00 – Zilele filmului românesc

Aferim!
Radu Jude / România / 105' / [SZ1]
Proiecție specială pentru persoanele cu deficiență de vedere

20:30 – Ziua Maghiară

Ambasadorul la Berna (The Ambassador to Bern)
Attila Szasz / Ungaria / 76' / [SZ2]

DEPOZITUL DE FILM

21:45 – Proiecții speciale

YouTube Bazaar
Dan Chișu / România / 99' / [SD1]

6. MULAN

"Tiff Open Air"

DE MATEI BRANEA

InterogaTIFF

Despre politică, istorie recentă și cinema

cu Tudor Giurgiu

De ce eu? Este unul dintre filmele românești ale anului. Film eveniment și film avertisment (despre pericolul implicării politicii și finanțelor în justiție), *De ce eu?* ajunge în Piața Unirii diseară la 21:45. L-am luat la niște întrebări despre film pe regizorul Tudor Giurgiu și am aflat niște chestiuni cât se poate de interesante.

Foto: Chris Nemeș

Cum te-ai documentat pentru scenariu? A fost greu să obții informații de la foștii colegi din procuratură ai lui Cristian Panait?

Am citit multe articole din presă, am studiat zeci de dosare (majoritatea primite de la procurorul Alexandru Lele, cel cercetat de Panait), transcrieri după interceptări ale SRI, m-am întâlnit cu prieteni și apropiați de-ai procurorului. N-a fost totdeauna ușor să obțin informațiile pe care mi le doream, au fost și foști colegi sau prieteni care nu au vrut să stea de vorbă cu mine.

Bănuiesc că pe parcursul muncii de documentare ai descoperit și lucruri pe care nu le-ai inclus în film. Care este cel mai șocant dar adevărat lucru pe

care l-ai aflat despre el?

Am citit un CV scris cu mâna lui, o grafie ezitantă și nervoasă, pe vremea când era în primii ani de procuratură. Un text sincer, ca o compunere către un apropiat despre tot ce i se întâmplase relevant în viață, de la moartea tatălui până la respingerea dosarului său de către Academia de Poliție. M-a surprins seriozitatea și disciplina care răzbătea din text, două mărci de altfel esențiale pentru caracterul personajului. Nu am găsit nimic absurd în tot ce am aflat despre Panait.

Ai optat pentru formula de thriller judiciar, cu niște scurte secvențe despre viața privată a protagonistului. Deci l-ai conceput ca un thriller sau pur și simplu așa îl simte spectatorul din cauza presiunilor enorme la care este supus Cristian?

Mi-am dorit ca la început spectatorul să creadă că va urmări un thriller convențional dar cred că după 40 de minute de film devine tot mai clar că direcția înspre care se îndreaptă povestea e mai apropiată de o dramă psihologică.

Până la un moment dat filmul s-a numit Cristian. De ce schimbarea de nume?

Mi s-a părut că e un titlu prea banal. În plus, *De ce eu?* mi se pare mai *catchy* atât pentru români,

cât și pentru străinii care văd filmul. Sper ca filmul să fie relevant pentru mulți oameni tineri care s-au confruntat cu conflicte morale similare.

Cât de politic consideri tu că este de fapt *De ce eu?*

E un film anti-sistem. Un film care pune sub lupă și acuză modul în care se făcea politică în România anului 2002, epoca de glorie a Guvernului Năstase. Un guvern în care politicienii dădeau ordine în justiție și comandau direct ce decizii trebuia să ia procurorii.

Filmul poate fi considerat și un avertisment asupra caracatiței din politica și justiția românească. Lucrurile par să se fi schimbat de la moartea lui Cristian Panait. Ne facem iluzii sau lucrurile chiar merg într-o direcție bună? În mod evident, justiția a făcut progrese și nu ne mai putem întoarce înapoi în anii 2000 când niciun ministru sau primar nu era condamnat pentru corupție, deși afacerile, mita și influența erau la ordinea zilei. Cred însă că justiția e încă politizată și mult prea mulți procurori tineri sunt în continuare ținuți fără un contract stabil, doar prin delegare, în funcții importante în Parchet. Și asta îi face vulnerabili la orice fel de presiune.

A consemnat Cristi Mărculescu (interviu preluat din Cinemap)

InterogaTIFF

Transilvania Talent Lab. Cucerește lumea!

Martina Bleis și Sirkka Möller sunt cei doi traineri de la a patra ediție a Transilvania Talent Lab (TTL), programul TIFF în care tineri regizori, scenariști și producători de film sunt sprijiniți să-și dezvolte propriile proiecte.

Ce impresie v-a lăsat ediția acesta din TTL și proiectele celor opt participanți?

Martina Bleis: Este prima ediție la care colaborez și pot spune că e o selecție foarte bună de tineri cineaști români și moldoveni. E foarte interesant să lucrezi cu ei, să vezi în ce stadiu se află proiectele lor, și e foarte interesant să vezi ce idei au, ce le place și ce nu.

Sirkka Möller: Avem un grup foarte interesant și toți sunt foarte implicați și dornici să lucreze împreună. Cele mai multe proiecte sunt în fază incipientă, ceea ce e bine pentru că există foarte mult potențial și e foarte frumos să lucrăm cu grupul pornind de la propunerile lor pentru că toată lumea contribuie, deci e o atmosferă foarte colegială.

Care e rolul unui astfel de program pentru tinerii cineaști?

M.B.: E un program bun. Și spun

asta venind de la Berlină, unde există tot felul de programe în festival. TIFF a introdus proiecte diferite pentru publicuri diferite și pentru segmente distincte din industria filmului. Cred că e un lucru bun, pentru că devine un festival internațional de renume și a reușit să atragă mereu invitați internaționali importanți în Cluj, așa că de ce să nu beneficieze acești tineri de faptul că au posibilitatea să întâlnească atât de mulți oameni.

S.M.: Cred că e foarte util pentru tinerii cineaști și producători pentru că în școlile de film poți învăța multe lucruri, dar nu întotdeauna te pregătesc și pentru a intra în industria filmului. Cel mai bun lucru la TTL e că poți vorbi cu oameni care vin dinafara României, iar pentru unii e prima dată când fac asta. Cred că le e de folos să își poată vedea proiectele într-un context mai larg.

Pentru că lucrați în industria cinematografică, trebuie să vă întreb cât e de dificil pentru un tânăr cineast să-și vândă proiectele pe piața internațională.

M.B.: Este greu pentru că, vezi, și în Germania există tineri cineaști și, dacă întrebi finanțatorii de acolo dacă vor să sprijine un tânăr neamț sau un străin să-și facă primul scurtmetraj, bineînțeles că vor dori să sprijine industria locală. Deci, dacă vii din străinătate, trebuie să înțelegi că trebuie să fi făcut în primul rând ceva în țara ta. Tinerii pe care i-am întâlnit la TTL sunt pe punctul de-ași face primele lungmetraje și e interesant să-i vezi în ce direcție merg.

S.M.: Oriunde e greu să debutezi în film, pentru că e o competiție puternică și cred că TTL te poate ajuta să-ți construiești acea rețea în țara ta. Pentru că, numai dacă ai legături puternice în țara ta, poți apoi să ieși și să cucerești lumea.

Sirkka Möller | Foto: Claudiu Morar

Martina Bleis | Foto: Claudiu Morar

Ce așteptați de la această ediție TIFF?

M.B.: Sunt o mare admiratoare a festivalului, și întotdeauna i-am sfătuit pe prietenii mei să vină în Cluj pentru atmosfera grozavă. Abia aștept să văd *Comoara* lui Corneliu Porumboiu, în aer liber.

S.M.: Iubesc spiritul din jurul TIFF-ului și e cu siguranță festiva-

lul meu favorit din timpul verii. Toată ospitalitatea... totul e grozav. Tot timpul sunt bine primită și, chiar dacă merg la filme sau la petreceri, tot ce oferă festivalul e foarte frumos și mă simt bine aici. Iar anul acesta sper că voi mânca și varză a la Cluj.

A consemnat Daniel Iftene

IULIUSMALL

PLAYLIST CHALLENGE

STII MUZICA? VII CU NOI LA FESTIVAL!

22 MAI - 6 Iunie

GENERATOR DE SUPER EXPERIENȚE

+ ALTE PREMII COOL: SHOPPING BAGS DE FESTIVAL

SZIGET **ELECTRIC CASTLE festival** **UNTOLD**

Powered by **Coca-Cola**

www.iuliusmall.com
[iuliusMallCJ](https://www.facebook.com/iuliusmallCJ)

Viata fără CAȘH

Raiffeisen BANK

Împreună la FILM

TIFF
Transilvania International Film Festival

Filmul tranzacțiilor simple începe cu serviciile Smart Banking!

Utilizează Raiffeisen Online și Raiffeisen Smart Mobile și poți câștiga

1 iPhone 5C pe zi sau un BMW Seria 1

Încă nu faci Smart Banking? Ia-ți serviciile și primești **garantat 1 GB net pe mobil!**

*2000 www.viatafaracash.ro

Perioada promoției în care poți câștiga un iPhone 5C pe zi sau un BMW Seria 1 este 20 aprilie - 15 septembrie 2015, inclusiv. Regulamentul este disponibil gratuit în agenții și pe www.viatafaracash.ro. Premiul garantat, constând în 1 GB trafic internet, se oferă la activarea serviciilor Raiffeisen Online și Raiffeisen Smart Mobile, în perioada 25 mai - 30 iunie 2015, prin aplicarea la standul Raiffeisen Bank de la TIFF sau pe www.viatafaracash.ro.

Suștinem supereroii filmului românesc

TenarisSilcotub, lider în industria oțelului, susține TIFF, deschizător de drumuri în lumea cinematografică din România. Suntem împreună de 9 ani!

TenarisSilcotub

COMPANIA DE APĂ SOMEȘ S.A.

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
 Compania de Apă Someș îmbrățișează valorile ecologice și prezintă proiecțiile ECO la ediția din 2015.

InterogaTIFF

Juan Schnitman:

“more Argentinian than I thought”

Juan Schnitman is in the competition with *The Fire*. We met at the Hansen Lounge and talked about the easy time he had making his film and about Argentinian film production.

Foto: Claudiu Morar

Where did the idea for the film come from?

There were two elements in the beginning. One was the first shot, the couple lying in bed - the calm before the storm. And there was the idea to make a movie about all the different states of mind of the last 24 hours in the life of a couple. And then they became the worst 24 hours, not the last ones. So, this was how it started.

How was the collaboration with the actors?

It was really great, I wanted to make it as straight-forward as possible, we didn't have the chance to rehearse very much because one actor was living in Mexico, but we skyped a lot with him. We rehearsed for two weeks before the shooting. We did the readings mostly, and we discussed about what each scene should represent. During the shooting, we had it all sorted out, so it

was very easy. They are really good actors, they have the ability to get the movie to the places the movie needs to go.

Do you prefer this type of narration, throughout a single day?

This was the original idea, just to see all the changes a person might go through in 24 hours and all the emotional places one can go to. We all had crises, so it is something you can easily relate to. I had moments myself when I felt as if I was somebody else.

So, by compressing time, you can create a more intense state of turmoil?

Yes, because when the movie shows just a slice of life, you can't close the characters off, psychologically. There is a lot of room for surprise, both for the characters and for the audience.

Speaking about surprises, did you have any during shootings?

No, the shootings went very smoothly. I don't shoot movies every year and I was glad to make it. I worked with many of my friends with whom I went to the film school 15 years ago, and it was like party for us. I made three independent movies before, but this was supported by the National Film Institute, so we could rent all the equipment we needed. We were very happy about that.

Your protagonists are well educated, but they live in violent surroundings. Did you want to reflect contemporary Argentina?

In a way, yes, but also the story could take place in any major city. The story could be perceived somehow globally. It does have many elements of Argentinian culture, for example the school scene: in the past few years' news, students' parents just go to schools and hit teachers, being violent. Now, that I traveled more with the movie, I got a sense that the movie is more Argentinian than I thought.

How are things going with the Argentinian film production?

We make like 200 movies a year, an insane amount and that's why we have movies in every international festival. We cannot make 200 bad movies, so some of them are really good. We have a problem with distribution, with the US movies taking the place of local movies in cinemas.

How do you feel at Cluj and how do you like TIFF?

It's only my second day here, but the city is great, the weather is great, and the women are extremely beautiful here. I am going to see lots of movies, I will go to Porumboiu's movie and attend the parties. I think it will be great fun.

Interview by Ion Indolean

PerspectIFF

Cinephilia and What it Teaches Us

In general the last thing you do when opening a film festival catalogue is look at the introductions by festival presidents and artistic directors - you jump to the meat, which are the films, and ignore the blather around it, which tends to be bland pronouncements on the magic of cinema in general, and the strengths of this year's edition in particular. However, take a moment to read the brief paragraphs by Tudor Giurgiu and Mihai Chirilov. I'm in the privileged position of calling them both dear friends, so it may seem like I'm simply promoting the people close to me, but there really is more to it than that.

Tudor has his characteristic political message, even while saying he doesn't have time to write the usual lines about how government policy, or the lack thereof, continues to hamper the cinema industry - for non-Romanians unaware of the situation, it's vital you have at least a concise understanding of what's going on (and feel free to waylay Tudor to get more details!). But I was most struck by his short paragraph about Mircea Daneliuc, a director largely forgotten by the outside world even though his

films played in many major festivals. It's not unusual of course: there are only so many films we can cram into our viewing sessions, and if you take a look at any list of Cannes competition titles, for example, you're bound to find quite a few directors whose names have probably never registered in your mind. Tudor writes, "You will (maybe) discover some of the films that made me wonder, as a child, about what a director does on a film set. Films I fell in love with." These straightforward lines connected with my own recent thoughts about when and how our cinephilia is kindled.

There was a lovely exhibition towards the end of last year at Istanbul's Modern Art Museum about cinephilia in Turkey - it's the first time I've seen a show on the subject, anywhere, and I began canvassing colleagues about when they got the bug. I've been concerned in recent years about how younger people get turned on by older films: with so many TV channels offering so much targeted programming, I know that children tend to stick with, say, the Disney Channel, rather than experience the more

broad-based programming most of us were exposed to when there were far fewer choices of what to watch. As a kid I was watching b&w *Tarzan* films and Fred Astaire musicals as well as *Scooby Doo* and *Wacky Races*; I sent fan letters to a few movie stars, would wait backstage at Broadway shows to get autographs from the actors, and once, when I was about 17, stopped my bus and ran down the street because I saw Klaus Maria Brandauer walking down Madison Avenue, and wanted to get his signature.

I imagine most of us can recall moments when the pull of the screen made us want to connect with the artists who gave us so much pleasure. With maturity we (hopefully) exchange that starry-eyed worship with something more considered, yet the germ of being a fan is something I never want to lose, because it connects me back to why I fell in love with cinema in the first place. Balancing the intellectual with the emotional is the ultimate form of cinephilia, something so well reflected in TIFF's programming, weaving together drama, comedy, horror, documentary.... It's what feeds our hunger for film, and hopefully keeps our minds open to new experiences and discoveries. I imagine Daneliuc's films taught Tudor to understand the power of images and the significance of looking: what it means when the camera guides our gaze. Such recognition heightens our senses and make us question what and how we

process the world on screen as well as the world at our feet. At its best, cinephilia challenges us to confront our prejudices; as Mihai writes, "Cinema should be an opportunity for debate and a platform for freedom of expression, not a vehicle for obtuse

propaganda and non-confrontational candy-coating." The line could be TIFF's statement of purpose, and should be a guiding force in how we channel our love of cinema.

Jay Weissberg

Iacob

InterogaTIFF

Transilvania Talent Lab. Conquer the world!

Martina Bleis and Sirkka Möller are the two trainers of the fourth edition of Transilvania Talent Lab (TTL), the TIFF program designed for young directors, writers and producers to develop their creative projects.

What do you think about this year's TTL and the eight participants?

Martina Bleis: It's the first edition I'm working at, and it's a very nice

Sirkka Möller | Foto: Claudiu Morar

selection of young aspiring Romanian and Moldavian filmmakers. It's really interesting to work with them, to hear where they are at with their projects, and it is really interesting

Martina Bleis | Foto: Claudiu Morar

to see what their ideas are, what they like, and what they don't like. Sirkka Möller: We have a really nice group and they are very attentive and keen to work with each other. Most of them are in the early stages of their projects, which is nice because there is all this potential in there and it's very nice to work with the group on these proposals, because everybody contributes, so it's a very collegial atmosphere.

What is the role of this program for young filmmakers?

M.B.: It's a good program. And I say that coming from the Berlinale, where you have all different kinds of programs in the festival. TIFF has introduced different kinds of programs, for different kinds of audiences, and all kinds of industry, and I think it's a very good thing because it becomes a great international festival and has always brought really great international guests here, so why not make the young people benefit a little bit from having all these people around and meet them.

S.M.: I think that it's very helpful for young filmmakers and producers because in film schools you can learn many things, but they don't necessarily prepare you for the industry. The nice thing about the Lab is that they can talk with the trainers who come from outside of Romania, for some it's the first time they do this. I think that it is also

helpful for them to see their work in a bigger context.

Because you're working in the film market and industry I have to ask you how hard it is for a young film producer or director to pitch projects in other countries.

M.B.: It is hard, because, you see, in Germany we also have young aspiring filmmakers, and if you ask local funds there if they want to support a young foreign filmmaker or a German one to make his first feature, of course the main aim is always to support the local industry. So, if you're coming from abroad, they must understand that you have to make something in your country first. Because you need to show something. The young filmmakers I met in the Talent Lab are up to making their first features and it's interesting to watch them and to see where they're headed.

S.M.: I think it's difficult everywhere to start in the film industry and to work in film and the media, because the competition is very strong,

and I think that the Lab can help them build their network within the country, because only if you have a strong network within your country you can go abroad and conquer the rest of the world.

What are you looking forward to at TIFF this year?

M.B.: I'm a big fan of TIFF, and I've always been advertising it to friends to come here, because it's a great atmosphere, a great summer festival. I can hardly wait to see Corneliu Porumboiu's *The Treasure*, here, at the open-door cinema at Vlaha.

S.M.: I love the spirit about TIFF and it's definitely my favorite summer festival. It's the hospitality, it's so wonderful. I always feel so well taken care of, so no matter whether I go to see films or whether I go to parties, all the festival is offering is very nice and I'm always happy to be here. And this year I'm hoping I will find the chance to try the *varza à la Cluj*.

A consemnat Daniel Iftene

Who's who @ TIFF

- **Edvinas Puksta** – Programmer, Vilnius International Film Festival, Kino Pavasaris
- **Elvira Geppert** – Managing director, Geppert Productions, Programmer/ Eastern Europe, Filmfestival Cottbus
- **Julie Ova** – Executive Director, Norwegian Film Institute

TIFF.14
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 29.05-07.06

Co-organizator:

asociația culturală
[ctrl+n]

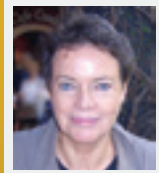
**TRANSILVANIA
TALENT LAB**

MASTERCLASS-URI

INTRARE LIBERĂ

NAPOCA 15

CLARE DOWNS

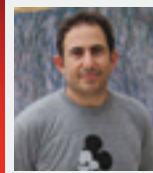

"Writer's Hour"

Clare Downs a susținut numeroase workshop-uri și masterclass-uri legate de scenaristică. Lucrează pe post de consultant atât pentru organisme de finanțare de film precum și pentru cineaști din întreaga lume. În 2009 a scris scenariul filmului *Taken in Twilight* (Austria), o adaptare după o poveste reală, plasată în Burma. După ce în 2010 a scris scenariul filmului *Underbelly* (Norvegia), a continuat drept co-scenarist cu scenariile precum *The Immortals* (2004), *Tenderboy Pie* (2010), *Vollera Romance* (2011) and *3,000 Nights* (2012).

Joi, 4 iunie, 2015, ora 15:00

JON REISS

"Connect with audiences in the new digital landscape"

Catalogat de *Daily Variety* drept unul din cei "10 regizori de film pe digital care trebuie urmăriți", Jon Reiss este unul dintre cei mai apreciați realizatori de film ai momentului, iar strategia de lansare a filmului său *Bomb It* a condus la publicarea volumului *Think Outside the Box Office: The Ultimate Guide to Film Distribution in the Digital Era* – primul ghid oferit realizatorilor de film în domeniile de distribuție și marketing.

Joi, 4 iunie 2015, ora 17:30

EIRIK SVENSSON

După ce a studiat la Lillehammer University College (LUC), Eirik Svensson a absolvit regia de film la Norwegian Film School în 2010. În timpul studiilor de la LUC a făcut parte dintr-un program educațional cu STADIA Polytechnic din Finlanda, unde l-a cunoscut pe Jyrki Välsänen, alături de care a scris și a co-regizat scurt metrajul *Life Worth Living*. *One Night in Oslo* reprezintă filmul său de debut în lung metraj.

Vineri, 5 iunie 2015, ora 10:00

MIRCEA DANELIUC

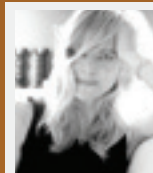

Cu o carieră care cuprinde 17 lungmetraje, dintre care 16 semnate și în calitate de scenarist, 11 apariții ca actor, opt piese de teatru scrise și patru regizate, romane și volume de proză scurtă, Mircea Daneliuc este considerat unul dintre cei mai importanți artiști români.

Filmografia sa cuprinde filme precum *Cursa* (1975), *Vânătoarea de vulpi* (1980), *Probă de microfon* (1980), *Croaziera* (1981), *Gjissando* (1984), *Iacob* (1988), *A unsprezecea poruncă* (1991), *Patul conjugal* (1993), *Această lehamite* (1994), *Senatorul melcilor* (1995), *Cele ce plutesc* (2009).

Vineri, 5 iunie 2015, ora 12:00

NASTASSJA KINSKI

Actriță, model și sex simbol al anilor 70-80, Nastassja Kinski a jucat în peste 60 de filme și a colaborat cu regizori precum Wim Wenders, Roman Polanski, Francis Ford Coppola sau David Lynch. Filmografia sa cuprinde titluri precum *The Wrong Move* (1975), *Tess* (1979), *One from the Heart* (1982), *Cat People* (1982), *Exposed* (1983), *Unfaithfully Yours* (1984), *The Hotel New Hampshire* (1984), cu Jodie Foster, sau *Maria's Lovers* (1984), *Paris, Texas* (1984) sau *Inland Empire* (2006).

Vineri, 5 iunie 2015, ora 15:00

TIMOTHY WHEELER

Timothy Wheeler a călătorit și a lucrat în mai mult de 60 de țări, pe fiecare continent. În calitate de director de imagine și realizator de film documentar a fost nominalizat la Premiile Emmy. Colaborează cu Discovery, Animal Planet, PBS, The New York Times Co. și truTV. Vocația și cariera lui în arta vizuală și storytelling au fost inspirate la început de colaborările lui cu diferite ONG-uri și organizații de apărare a drepturilor omului.

Vineri, 5 iunie 2015, ora 17:00

Ziua maghiară

Cinema după rețetă maghiară

Ziua Maghiară a început practic de ieri, la proiecția Escortatei, de la Opera maghiară. Azi avem nici mai mult nici mai puțin decât șase filme în program. Programul Zilei Maghiare este prezentat în parteneriat cu Magyar Filmunió, Hungarian National Film Fund și Institutul Balassi din București. Veți avea ocazia să vedeți filmele cu cel mai mare succes de public ale momentului.

Pe György Pálfi n-aveți cum să îl uitați, e un suspect de serviciu al shockerelor TIFF, autorul lui *Taxidermia*. Revine acum cu *Cădere liberă*, premiat la Karlovy Vary. Căderea din titlu e a unei femei care se aruncă de pe bloc. Cade, dar nu moare, și se târăște înapoi, în sus, să mai încerce o dată. Pe parcurs, la fiecare dintre cele șapte etaje, asistă la o poveste. E o miză

la care numai Pálfi se putea gândi și care în mâinile lui se poate transforma într-o dihanie fascinantă, imposibil de anticipat.

Miraj, westernul lui Szabolcs Hajdu, alt suspect de serviciu, îi închină împreună pe Isaach de Bankolé, Răzvan Vasilescu și Dragoș Bucur într-o poveste despre sclavia modernă, desfășurată într-o Puszta asupra căreia s-au depus toate eforturile dra-

Cădere liberă

maturgice și scenografice de exotizare și de transformare într-un spațiu al sălbăticiunii rău-prevestitoare.

În *Dintr-un motiv inexplicabil* (film de diplomă făcut cu 20.000 de euro, dar ajuns pe locul trei în Ungaria ca număr de spectatori), Aron e un tânăr care trăiește visul est-european: are 29 de ani, locuiește în Budapesta într-un apartament cu chiria plătită de părinți, suferă după prietena care tocmai l-a părăsit și diploma lui în istoria și teoria filmului îl califică perfect pentru slujba de spălător de vase. Iată un film foarte simpatic despre plutitul în derivă la 29 de ani, când cumva e mai neclar ca niciodată ce ar trebui să faci sau încotro s-o apuci.

Țara furtunilor, debutul lui Ádám Császi este o melodramă cu amplasament pășunist și triumfi amoros gay. Undeva, în Ungaria profundă, în refugiul părăginit pe care i-l

Miraj

oferă casa bunicului, Szabolcs, fotbalist de divizie C, încearcă să uite de recentele incidente homosexual-homofobe care l-au îndepărtat de echipa lui de fotbal și mai ales de Bernard (Sebastian Urzendowsky). Dificila operațiune a reparării acoperișului îl aduce în peisajul idilic pe Áron (Ádám Varga) și ceva tot va ieși din această amicitie muncitorească virilă.

Documentarul *Valurile Iubirii* ne poartă undeva prin Transilvania, prin sâcuri în care se vorbește maghiara-n dialect, printre paie, spicuri de grâu și case vechi. Pe colauri, spre poveștile unor bătrâne și bătrâni. Cu o durată de doar 70 de minute, documentarul lui Agnes Sós reușește să acopere o întreagă paletă de participanți la viața bucolică, fiecare cu poveștile lor care mai de care mai piperate și mai amuzante. Avem parte de povești despre noaptea

nunții, sfaturi pentru potență (luați aminte, frunzele de urzică-s cele mai bune!) și, în general, povești de viață, cuvinte ce atârnă greu.

La 16 august 1958, la Berna, ambasada maghiară din Elveția este luată cu asalt. Doi revoluționari, simpatizanți ai politicianului reformator Imre Nagy – lider al revoluției anti-comuniste din Ungaria, înăbușită în sânge de trupele sovietice –, vor să îi răzbune acestuia execuția și intră în clădire. Acolo, îl iau ostatic tocmai pe ambasador. După mai bine de jumătate de secol, întregul eveniment este interpretat și reconstituit de Attila Szász, aflat la debut în lungmetraj. *Ambasadorul din Berna* e un thriller palpitant, elegant și atent la detalii, în care binele și răul se confundă, iar ideea sacrificiului suprem este pusă la îndoială.

Redacția

InterogaTIFF

Andrei Crețulescu, despre *Ramona*, Cannes și despre viitor

Andrei Crețulescu tocmai s-a întors de la Cannes, unde a câștigat premiul Canal+ în Semaine de la Critique. Am reușit să-l prind pe la un pahar de vorbă, la Hansen Lounge. E prezent la TIFF încă de la prima ediție, dar de trei ani vine în calitate de regizor – întâi cu *Bad Penny*, apoi cu *Kowalski* și, anul acesta, cu *Ramona*.

Cred că, pentru început, trebuie să scăpăm de elefantul foarte evident din cameră (mă rog, terasă): Cannes și premiul primit la festival. Știi că mergi la Cannes încă din 2004 în calitate de critic/producător. Acum e prima dată când mergi ca regizor și mai și câștigi premiu. Ce s-a schimbat?

În mare parte, nu s-a schimbat nimic: tot sculat la șapte dimineața, tot alergat la filme, văzut/revăzut cu aceiași prieteni din fiecare an, tot băut vin roze, tot „bătut” și dezbătut cinema. Anul acesta, selecționat fiind la Semaine de la Critique, i-am cunoscut pe cei din comitetul de selecție (toți sunt critici de film) și i-am cunoscut și pe membrii echipei Semaine, care s-au purtat cu mine ca și cum ne cunoșteam de o viață. Te-ai fi așteptat, poate, la indivizi pretențioși sau crispați, dar am avut parte de cei mai drăguți și

deschiși oameni din lume, ceea ce în sine ar fi fost un premiu suficient. Asta și faptul că am aflat la un pahar de șampanie că, anul trecut, *Kowalski* era pe lista scurtă. A fost primul moment în care mi s-au tăiat picioarele.

***Ramona* e foarte înrădăcinat în anii șaptezeci-optzeci, atât cinematografic cât și muzical, și îmi pare că dintre toate cele trei scurtmetraje de până acum, e cel care dă cel mai mult cheia de lectură pentru niște zone de cinema dragi ție. De ce ai ales ruta asta și de ce nu ai făcut, de exemplu, un film care să poată fi încadrat în noul val, atât cât mai e el de nou?**

Nu știu dacă am ales eu ruta asta. Poate că m-a ales ea pe mine. Nu vreau să fiu didactic și să spun că, vezi Doamne, am făcut eu film de gen

pentru că nu fac alții - căci fac și alții film de gen... Am făcut pentru că îmi place, nu m-a obligat nimeni. A propos de noul val, mi se pare că cinema-ul românesc a început să devină foarte divers, deci e pe drumul cel bun. În paranteză fie spus, după *Ramona*, care a încheiat cumva trilogia începută cu *Bad Penny* și continuată cu *Kowalski*, am făcut și un scurtmetraj de factură mai clasică, un film care se cheamă Șapte luni mai târziu și care se leagă de primele doar prin echipă. Stilistic, însă, se leagă mai degrabă de viitorul prim lungmetraj.

Știi că muzica în filmele tale e foarte importantă. Deci - e muzică în *Ramona*?

Muzica mi se pare esențială într-un film, indiferent dacă e lung sau scurt. Am avut câte o piesă în fiecare scurtmetraj. La *Ramona* ne-am făcut de cap - avem patru bucăți,

Foto: Nicu Cherciu

trei clasice și una originală, compusă de Marius Leftărache, cu o ureche la John Carpenter și una la Giorgio Moroder.

Povestește-le TIFFarilor despre lungmetrajul pe care urmează să-l filmezi și ce va să vină după el. Charlton Heston, în ciuda numelui,

este o poveste de dragoste - absurdă, violentă, tristă și ușor aberantă -, dar totuși o poveste de dragoste. Ce se va întâmpla după mi-e imposibil să spun, dar pot să spun că mi-aș dori foarte mult să-l dezvolt pe *Kowalski* într-un lungmetraj.

A consemnat Cătălin Mesaru

EuroGsm
explorează

ÎN TIMPUL TIFF

CÂȘTIGĂ UNUL DIN CELE 9 SUPER PREMII!

Află mai multe pe www.eurogsm.ro/TIFF

1x Samsung Galaxy S6 Edge

2x Samsung Galaxy Tab S 10.5 LTE

6x MyKronoz ZeBracelet2 Smartwatch

echipamente recondiționate?

la www.pcmadd.com găsești soluții complete

Vă oferim echipamente preinstalate cu software Microsoft Windows licențiat la prețuri accesibile.

Windows Office

skype Windows Server

Microsoft AUTHORIZED Refurbisher

m@dd electronics group

str. Mărășești, nr. 77, Cluj Napoca, 400055

TRIPLE DISTILLED TWICE AS SMOOTH

-John Jameson

DISCOVER THE JamesonTaste.ro

ENJOY JAMESON RESPONSIBLY
www.consuma-responsabil.ro

TRANSYLVANIAN TRADITIONAL RESTAURANT

ROATA

RESTAURANT TRADITIONAL ARDELENESC

Competiție

Regii capitulează

Într-unul dintre cele mai șocante începuturi de film de la TIFF-ul de anul acesta, niște răufăcători traficanți de droguri aruncă o piscă într-un cup-tor. Reacția nu întârzie să apară când la ușă le bate imediat o echipă germană, echivalentul SWAT, care-i împușcă pe majoritatea, dar nu fără să sufere și ei niște pierderi umane. Așa începe o cursă spre răzbunare în care granițele dintre criminali și polițiști devin din ce în ce mai confuze. Oamenii legii mai pierd niște oameni, supărarea crește, vinovatul nu e găsit,

dar sunt găsiți alții, care nu mai contează că sunt nevinovați, lucrurile care se pun în mișcare sunt de o forță care trebuie rezolvată într-un fel sau altul. Dacă pumnul ajunge în fața care trebuie, cu atât mai bine, dacă nu, el într-o față tot trebuie să ajungă. *Regii capitulează* începe ca un thriller cu polițiști destul de standard, însă sub forța unor nedreptăți care cresc absurd și exponențial, evoluează un cinism incisiv care scoate filmul din orice anonim.

Cătălin Moise

Parisul Nordului

Al doilea film al regizorului Hafstein Gunnar Sigurosson (cu *Either Way* în competiție în 2012 la TIFF) e povestea lui Hugi, profesor într-o școală generală din Islanda rurală, într-un sat cu 150 de oameni. E singur, părăsit și de nevastă și de amantă, e (fost) alcoolic, și-ar dori să fie altundeva. Se consolează alergând prin sat (îl traversează dintr-un sprint)

și consiliind un copil care vrea să devină fotbalist. Hugi e amărât, dar măcar are controlul situației, asta până când își face apariția tatăl său, un alcoolic fustangiu, proaspăt întors din Thailanda, unde nu i-a mers ca patron de bodegă. Poate și din cauza spațiului restrâns - satul e cam cât centrul Clujului - mai toți bărbații disfuncționali din sat au îndatoriri paterne față de cineva,

roluri care le accentuează mai mult lipsurile, regretele, frustrările. Dacă v-a plăcut *Prince Avalanche*, o să vă cadă bine *Parisul Nordului* (și nu doar pentru că *Prince Avalanche* e remake după primul film al lui Sigurosson). E o altă fațetă (mai cu umor, mai empatică) a unui studiu despre bărbați rătăciți în pustie.

Mark Racz

EducaTIFF

Operațiunea Arctic

Ca film de aventură pentru copii, *Operațiunea Arctic* nu se îndepărtează de rețeta clasică „aruncă-i în groapa cu lei și uite-te la ei”, dar o implementează foarte bine. Trei frați ajung accidental și clandestin la Polul Nord și trebuie să se bazeze pe propriile forțe pentru a supraviețui, descoperindu-și calitățile unul altuia. Julia e o adolescentă puțin țâfnoasă a cărei principală preocupare e să se integreze fără să fie făcută de rușine de cei doi frați gemeni mai mici ai ei - Ida și Sindre care au tendința de a-și supraestima

capacitățile, fiecare în felul său. Filmul regizoarei și scenaristei Grethe Boe-Waal, o adaptare după cartea pentru copii a lui Leif Hamre, a făcut concurență serioasă la box-office hiturilor americane ca *Frozen* și *How to Train your Dragon 2*. Pe lângă niște cadre impresionante cu ghețurile arctice și niște urși polari care nu umblau să împartă cu copiii sticle de cola, fanii *Game of Thrones* îl vor putea vedea în primele scene pe foarte recunoscutul roșcat Kristofer Hivju.

Radu Meza

Must See - Cuvintele sunt de prisos

Fără Chiloți

Fără chiloți este unul din filmele care renunță cu bucurie la povara cuvintelor, în favoarea savorii unor imagini în care activitatea principală este sculptatul de siluete superbe pe ecran. Siluete a două fete, una vestică, una cu hejab, care se tot încrucișează într-o saună, unde toate straturile de protecție dispar. De aici se înfiripă o potențială poveste de dragoste și începe un dans al privirilor de intensi-

tate maximă. Atracția nu e niciodată consumată, așa că plutește perpetuu tangibil în niște imagini impregnate cu dorință pură. Și de fapt nu e niciodată foarte clar dacă întâlnirile dintre cele două fete chiar se întâmplă în realitate sau sunt doar în imaginația uneia dintre fete, ceea ce cumva face lucrurile cu atât mai incitante. Într-un mod destul de asumat, *Fără chiloți* e o combinație dintre *Persona*-ul lui Ingmar Bergman,

în plăcerea de a tot umple ecranul cu două fețe care parcă se contopesc, și niste *slow-motion*-uri senzuale demne de un Lars von Trier neapocaliptic. Însă artiștii excelenți fură, restul împrumută (zicea Picasso), iar regizoarea Urszula Antoniak fură îndeajuns de bine din niște bijuterii ale cinema-ului cât să-și facă propria bijuterie, una foarte sexy.

Cătălin Moise

Zilele Filmului Românesc

Scurtmetraje Românești

Ramona

A stăzi, începând cu ora 18.00, vor avea loc proiecțiile celor trei calupuri de scurtmetraje românești ale ediției. Printre ele, *Ramona*, proaspăt premiat la Cannes.

În calupul I, *Scor Alb* al lui Marius Olteanu e o dramă scurtă a cărei tensiune se construiește treptat din subtextualul „ce-ar fi dacă” al întâlnirii unei femei de afaceri vizibil tulburate cu un taximetrist bucureștean aparent miserupist. *Lag* de Anton Groves și Bogdan

Orcula e un ultra-scurt, de doar trei minute, cu iz de horror care se joacă cu o găselniță inedită, puțin explorată în cinematografie. *Black Friday* al Roxanei Stroe e caricatural și spune în cheie ironică o poveste despre disperarea asociată statului la coadă în perioada comunistă, analogia cu imbulzeala consumeristă de dată mai recentă adăugând un strat suplimentar. Ana-Maria Comănescu surprinde o petrecere intimă *In the house*, filmată în alb-negru, în care, după

Lag

alcool și droguri, un adevăr sinistru, dezumanizant iese la iveală. *Mesagerul* al lui Radu Potcoavă surprinde în maniera unui thriller un episod transformativ pentru Vlad, un șmecheraș adolescent care îl vede pe Laurențiu – un tip la costum, executând relaxat trei băieți de cartier în spatele unui bloc. *Ramona* al lui Andrei Crețulescu e tăcut, dar ritmat de o coloană sonoră bine aleasă. O răzbunare violentă și imprevizibilă, până la detaliul ingenios al unui clește ascuns în chiloți, se desfășoară implacabil.

În meniul calupului II avem: hoți de capace de canal și spărgători de locuințe, meciuri aranjate și sinucideri ofuscate, pisici flămânde, manelisme condamnabile și castinguri dificile. *Dopul scuză Mijloacele* (Marin Ionescu) îl înfige pe un cetățean gras într-un canal și lasă autoritățile să-și probeze ineficiența. Totul cu scenariu 100% realist dar scurtcircuitat spre SF pastelat din decoruri și umor. *Profioniștii* lui Tudor Botezatu uzează și el de mult umor. De

Black Friday

limbaj de data asta. Graiul dulce și moldovinesc este pus în slujba trucării unui meci. *Nu există-n lumea asta* (Andreea Vălean) preia un vers de la Adrian Copilul Minune și pune la zid toți maneliștii care nu înțeleg arta teatrală. *Artă* (Adrian Sitaru) investighează arta actricească. La un casting, o mamă trebuie să înțeleagă exact la ce-și expune fiica minoră semnând contractul pentru un film. *Pavel* (Alexandru Ranta) ia un protagonist bătrân și-l scoate din apartament. Pisica se cere vocal hrănită. Lucian Dan Theodorovici pornește de la un sinucigaș și adaugă un hoț pentru a formula în *Greieri* ceva despre destin și superficialitate.

Calupul III include *Vera*, în regia lui Dorian Boguță, care pune într-o lumină proaspătă problematica virginității și a necesității îndeplinirii concupiscentei adolescente, în momentul în care personajul principal dorește să scape de stigma marelui V. E plin de umor *frizzante* și e numai bun de văzut cu prietenii. *Verigheta* ni-l plimbă pe Spahiu prin supermarket (ba un orez, ba o

Dopul scuză Mijloacele

hârtie igienică) și-l face să-și scape verigheta la raionul de mâncăruri congelate. Urmează umor amar românesc cu care toți ne-am întâlnit de prea multe ori în viață. Andrei Tănase revine după *Claudiu și crapeii* cu *Vacanță la țară*, scurtmetraj bucolic și fâșneț, cu așteptări înșelate la fiecare pas. *OMULAN!* e singura animație din calupul românesc, o animație în care un fumător înrăit ajunge, datorită unei căutări febrile a unui simbol, pe o planetă populată de creaturi delirante, de un individ misogin și de o femeie promiscuă (ce-și iubește bărbatul chiar și atunci când o bate). Deci ajunge-n România? *Dispozitiv 0068* îmbină cu multă măiestrie cu tensiunii situațiile umoristice cu ravagiile pe care bătrânețea le exercită asupra trupului. *Casting Call* reușește să se joace cu așteptările spectatorilor și să-l facă pe Victor Rebenciuc credibil în rol de actor aspirant-amator.

Radu Meza, Cristi Mărculescu și Cătălin Mesaru

CITY PLAZA
THE BUSINESS and after Business HOTEL

The art of taking care...

Cluj Napoca, 9-13 Sindicatelor Street, Phone: 0264- 450101 Fax: 0264-450152
e-mail:contact@cityhotels.ro, www.cityhotels.ro

NOUȚĂȚI LA
TIFF SHOP

Povestea unei transformări

Bannerele stradale TIFF devenite genți și alte produse unicate

acum
în magazine @

CASA TIFF &
PIAȚA UNIRII

Zilnic 11:00 - 23:00

EducaTIFF

Măine: *Toto și surorile lui*

El mai bun film românesc al lui 2014 e un documentar filmat într-un univers paralel. Regizorul Alexander Nanău se aventurează într-un loc în care puțini regizori români au avut curajul să pătrundă: cartierul Ferentari, un ghetou marcat de sărăcie, sordid și droguri. Într-un București care s-a segregat în cercuri sociale concentrice, acesta este cel mai marginal. Mulți preferă să-l ignore ca

pe o irealitate. Îndrăzneți, însă, să-l urmați acum pe Nanău, pentru că acest documentar excepțional, filmat pe durata a 15 luni, este departe de a fi mizerabilist: e emoționant, ba chiar răvășitor, și pe alocuri, "bruiat" de speranță, umor și de căldură. Totonel (10 ani) și surorile lui, Ana (17 ani) și Andreea (14), se luptă cu sărăcia lucie, abandonul social, tentația lumii subterane și o mama monstruoasă - Siminica -

aflată la închisoare pentru trafic de droguri (ficțiunea românească ne-a obișnuit cu familiile disfuncționale, însă pentru aceasta ar trebui găsit un alt nume). La audierile pentru eliberarea condiționată, Siminica susține că a lăsat copiii cu fratele ei, dar documentarul ne arată clar cum aceștia sunt nevoiți să se descurce singuri într-o garsonieră insalubră confort 3, unde se încălzesc la un reșou improvizat și unde sora mai mare își aduce prietenii ca să se drogheze. Ana nu mai poate fi salvată, dar Toto și Andreea nu vor să cedeze: tatăl nu e nicăieri, însă copiii găsesc o familie adoptivă în asistenții dintr-un centru social. Acolo învață să scrie și să citească - energicul Toto se descurcă mai bine, dar Andreea e prea copleșită de griji ca să aibă rezultate școlare. Fata își dă seama că singura lor soluție e să rămână uniți, așa cum admite într-un jurnal pe care-l ține la aparatul de filmat.

Participanții la proiecția documentarului românesc multipremiat *Toto și surorile lui* (măine, ora 13:00, la Cinema Florin Piersic), sunt invitați după proiecție la o discuție cu regizorul Alexander Nanău, pentru a afla mai multe informații despre genul documentar și despre această poveste emoționantă în particular, pătrunzând în universul copiilor văzuți pe marele ecran.

Anca Grădinariu

EducaTIFF pentru elevi și profesori

Una dintre surprizele oferite de EducaTIFF este „Lecția de cinema pentru elevi” (Muzeul de Artă, mâine, la 15:00, pentru tineri cu vârstă 15+). Conferința „Importanța educației media și cinematografice”, are loc tot mâine, (de 14:00 la 16:00, la Facultatea de Teatru și Televiziune, UBB), susținută de Julie Ova, director executiv al Departamentului de Audiență din cadrul Institutului Norvegian de Film. Ea va prezenta modelul norvegian folosit în relația dintre educație - festivaluri - școală, argumentând importanța educației media și cinematografice. Pe 5 iunie (de la 13:00 la 16:00, la

Muzeul de Artă), profesorii sunt așteptați la o Lecție de „Artă și cultură în educație”, susținută de Elisabeth Aalmo, curator și coordonator al departamentului de film din cadrul proiectului norvegian „The Cultural Rucksack”. Participanții vor viziona un film dedicat tinerilor, vor analiza și discuta despre emoțiile și subiectele prezentate de film și vor beneficia de modele funcționale din cadrul programului norvegian. Participarea la cele două evenimente, parte din programul NORWAVE, este gratuită, pe bază de înscrieri, la adresa de email: educatiff@tiff.ro.

Concert în Ziua Maghiară

sZempöl Offchestra la Casa TIFF

Activi din 2007 și cunoscutori înverșunați ai zonei balcanice, sZempöl Offchestra produc de fiecare dată un show irezistibil, pornind de la muzica balkan-teatro-disco pe care o cântă cu energie. Însă nu se opresc aici - concertele lor sunt niște adevărate performance-uri, integrând instrumente acustice

și electronice, VJ și vizualuri live, alături de excelenta prezență de scenă a formației. Faptul că provin din medii diferite - teatru, film, artă vizuală, DJing - îi ajută să gândească mai departe de tradiții și să rupă orice convenție. Și să își facă publicul să danseze de la primul acord. Concertul este precedat de proiecția documentarului *Călușarii din Bârla*, începând cu ora 21:30. Prețul biletului este 15 lei.

18+

Bun venit în
TRAN
SILVA
NIA

ADMIRATOR OFICIAL AL FILMULUI DE VALOARE

SILVA

TIFF